

σαν τάς δόδους ζητοῦντες έργασίαν και ἄρτον. είναι ή γνωστή Λουΐζα Μιχάλαινα, ή ίδια ήτις είχε συμβουλεύσει τὴν ἀπεργίαν τῶν γυναικῶν . . . εἰς τοὺς ἄνδρας τῶν.

Αὐτὴν ἔχει μιὰ μυτέρα ήτις κατ' οὐδένα τρόπον ἀσπάζεται τὰς ξεθρακώτους ίδέας της.

Βίσι ἀνταποκριτής τῆς γαλλικῆς Πατριόδος ἔλαβε συνέτευξιν μετ' αὐτῆς.

Ἐνῷ αὐτὴ λοιπὸν ἐδικαιολογεῖτο ὅτι ἐπειδὴ ἔργαται χωρὶς ἔργασίαν ἔκαμψαν διαδηλώσιν ὥφειλεν αὐτὴ νὰ εἶναι μαζύ τους, και ὅτι τίποτε ἄλλο δὲν ἔζητουν εἰμὴ ἄρτον και ἔργασίαν, ή μυτέρα διακόπτουσα ἀπέναντι τοὺς ἀνταποκριτοῦ ἐφώναξεν :

— Αὐτὰ εἶναι κακούθειαις !

Νέον εἶδος παραπετάσματα :

Ο συρμὸς ἐπεκράτει ἐν Παρισίοις χρωματισμένων ὑελωμάτων, μὲς ὡραίας γοτθικής ἰχνογραφίας ή τῆς Ἀναγεννήσεως εἰκόνας.

Αὐτὰ ἔκόστιζαν πολὺ.

Τὰ Μεγάλα Καταστήματα τοῦ Λουύρου ἐφεῦρον παραπετάσματα ἐκ Μουσελίνης ἀναπαριστώντα τοιαύτα σχέδια ὑελωμάτων.

Παρακαλοῦμεν τὰ Ἐμπορικὰ νὰ φέρουν κ' ἐδῶ. Εἶνε περίεργον ὅτι ἐδῶ, ποῦ ἔχομεν τὸν ἥλιον σχεδὸν ἔχθρὸν τὸ θέρος, οἱ κύριοι ἔμποροι δὲν φέρουν ποικιλίας χρωματισμένων παραπετασμάτων και μᾶς παραπέμπουν δόλους εἰς τὸ πληκτικὸν σκοτείνιασμα τῶν γριλλῶν.

Διὰ τοὺς φιλοπαρισίνους μας, τοὺς φαναριώτας μας, τοὺς

φαναριωτίζοντας και τοὺς μαϊμουδίζοντας ἀναγγέλλομεν, ὅτι ή λέξις σίκ (chic) ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ pchutt (πσιούτ).

Δὲν λέγουν πλέον ή γυναικα αὐτὴ ἔχει σίκ εἶναι γυμένη σίκ τρώγει σίκ κοιμᾶται σίκ ἀλλὰ ή πεταλούδίτσα αὐτὴ εἶναι πσιούτ· τὸ στῆθός της εἶναι πσιούτ· ὁ ὕπνος της εἶναι πσιούτ, κτλ.

“Αρπάτε το λοιπόν, γευθῆτε το, φάτε το και μετηνομείας σας.

ΟΙΜΑΛΑΤΕΖΟΙ ΤΟΥ ΤΡΙΚΟΥΨΗ

(ἐπὶ τῇ εὐκαερέᾳ τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ καπνοῦ
και τοῦ σιγαρογάρτου)

Κάτω τὸ σιγαρόχαρτο
τὸ φορολογημένο,
ό σιρ-Τρικούπης ἔλληνα
δὲν θέλει χτικασμένο.

Βλάπτει τὸ σιγαρόχαρτο
τοῦ ἔθνους τὴν κοιλίαν,
κ' ἔκφραζει ὁ σιγαριστής
αὐθάδειαν ἀχρείαν.

‘Ο μέγας Ἀναμορφωτής
ἡράσθη τὴν Μελίτην,

- Πῶς ! και θέλετε σεῖς ;
- Νὰ τὸν ἀφήσω νὰ φύγῃ νὰ πάη σ' τὰ δάση του, ε-
κεῖ ποῦ τὸν συνέλαβον σήμερα τὸ πρωΐ.
- Καὶ ὁ νουνός, ἔπειτα, τί θὰ πῆ ;
- Κι' ἔγω δὲν ἔσερω, ἀλλὰ τὸν λυποῦμαι τὸν κακό-
μοιρον.
- Ο* νουνός θὰ θυμώσῃ.
- Πιθανόν.
- Θὰ λυπηθῇ.
- Καὶ οἱ δύο μαζύ θὰ τὸν καθησυχάσωμεν.
- Νὰ τοῦ ποῦμε πῶς μονάχος του μᾶς ἔφυγε.
- Ιάκωβε, ή συνελθοίς μου μοῦ λέγει, ὅτι κάμνονυμε
μίαν καλὴν πρᾶξιν νὰ μὴ ποῦμε λοιπὸν ψεύματα, νὰ ποῦμε
τὴν ἀλήθειαν.
- Ναι, νουνά μου, ναι. Και γὰ νὰ μὴ θυμώσῃ μαζῆ σας
οἱ νουνός μου, ἔγω μονάχος μου θὰ τὸν κάμω νὰ φύγῃ.
- Καλά, Ιάκωβε μου. Υά ! εἶται ἔξυπνος, πολὺ ἔξυ-
πνος, ἀλλὰ ἔγω δὲν σ' ἀφήνω μονάχο.
- ‘Επλησίασε πρὸς τὸ παράθυρον και παρετήρησεν ἐν τῇ
δόδῳ.
- Τέλος πάντων, εἶπε, μόλις πεντε ή ἔξι ἔμειναν πλέον,
ἔπειτα εἶναι ἀρκετὰ σκοτεινὰ ὥστε θὰ μπορέσῃ νὰ φύγῃ
τώρα χωρὶς νὰ τὸν ὅδη κάννεναι.

“Αναψε υηρόν, ἔνευσεν εἰς τὸν βαπτιστικόν της νὰ
τὴν περιμένῃ και ἔξηλθε τῆς αἰθούσης, ἐπανῆλθε δὲ μετ' ὅτι
λίγας στιγμὰς φέρουσα μεγάλο κομμάτι φωμὶ και ἐντὸς
πινακιδίου τὰ ἀπομεινάρια τοῦ γεύματος, μισὴ ὅρνιθα και
μίχη μεγάλην μερίδα μοσγάρι. Ο ἄγριος ἐπὶ μᾶλλον τα-
ρασσόμενος και θορυβούμενος, πρὸ πάντων ἀφότου εἶχεν ἐ-
πέλθει ή νῦξ, ἡκολούθει μετὰ μεγάλης ἀγωνίας τὰς κινήσεις
τῆς συζύγου τοῦ δημάρχου, μετ' ἀπορίας βλέπων αὐτὴν
πληροῦσαν τὰ θυλάκια τοῦ τροφῶν και θέτουσαν εἰς αὐτὰ
ἄρτον, φιάλην οἴνου, κρέατα, σάκχαριν, και πολλὰ κουτία
ποκολάτας.

— Θὰ τῷ ἔδιδα και χρήματα, ἐσκέπτετο, ή Αἰκατερί-
νη ἐφ' ὅσον ἐπλήρων τὰ θυλάκια του, μὲ ὅτι περιέπιπτεν
εἰς χειράς της, ἀλλὰ τί θὰ τὰ κάμη;

“Οτε ἐφόρτωσεν ἐπαρκῆς τὸν ξένον της και ἦτον ἀδύνα-
τον πλέον νὰ θέσῃ τι εἰ; τὰ θυλάκια του—ή γενναιόφρων
γυνὴ θὰ ἐπεθύμει νὰ τοῦ δώσῃ ἀν μποροῦσε νὰ τὰ μετα-
φέρῃ πάντα τὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ,—εἶπε πρὸς τὸν Ιάκωβον :

— Γρήγορα, γιατὶ ή ὥρα εἶνε ἐπτά, και ἀπὸ στιγμῆς
εἰς στιγμὴν μπορεῖ νὰ ἐπιστρέψῃ ὁ νουνός σου.

— Νάνοιξωμε τὸ παράθυρο ;

— “Οχι, γιατὶ θὰ τὸν ίδοιν ἀν περάσῃ εἶτε ἀπὸ κεῖ
εἶτε ἀπὸ τὴν πόρτα τοῦ δρόμου. Πάρε τον ἀπὸ τὸ χέρι και
ἀκολούθα με.

κ' ἐμπρός του σιγαρίζοντα
δὲν θέλει τὸν πολίτην.

Λοιπὸν ἡ Ἐξοχότης του
ἡ σοθαρὰ δὲν παιζεῖ.
Τὸ θέλει ! καὶ ὀφείλομεν
νὰ γίνωμεν Μαλτέζοι.

Πρὶν καταντήσῃ τοῦ Λαοῦ
πλευρίτης τὸ συνάχι,
τοῦ βάζει φορολογικὰ
ἐκδόρια 'ς τὴν φάγη.

Τὸν κακοστομαχήσαντα
Λαὸν φρονεῖ θὰ σώσῃ,
ἔαν μὲ τὰ καθάρσια
τὴν τσέπην του κενώσῃ.

Κτηνίατρος περίφημος,
τάχα πρὸ δύο χρόνων
δὲν ἀνεδείχθ' εἰς τὴν Βουλὴν
φορολογῶν τὸν ὄνον;

Κάτω τὸ σιχαρόχαρτον !
καὶ μὲ τὴ τσιμπουκάκια
κτυπάτε τ' Ἀναμορφωτοῦ,
Μαλτέζοι, παλαιμάκια.

Συνοδευός

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΗΝ-

Ἐν τῷ φύλλῳ τῆς παρελθούσης Πέμπτης τῆς ἐφημερίδος σας ἐδημοσιεύθη διάφορον περὶ τῆς Ἐταιρίας τοῦ Ἰπποσιδηροδρόμου 'Αθηνῶν, εἰς δὲ σπεύδων ν' ἀπαντήσω.

Ἡ Ἐταιρία τῶν Ἰπποσιδηροδρόμων, ζητοῦσα νὰ τῇ ἐπιτραπῇ νὰ ἔργωνται μέχρι τῶν στύλων τοῦ Ὁλυμπίου Διὸς αἱ ἄμαξαι αὐτῆς δι' ἀτμομηχανῶν, πράττει τοῦτο χάριν τοῦ καθόλου συμφέροντος τοῦ κοινοῦ καὶ πρὸς εὔκολιαν καὶ κανονικὴν λειτουργίαν τῆς ὑπηρεσίας.

Ἡ Ἐταιρία ἡμῶν οὐδεμίαν ἔχαιτειται χάριν, ἀλλ' ἀπλῶς ζητεῖ νὰ τῇ παραχωρηθῇ τὸ πανταχοῦ ἀλλαχοῦ παραχωρούμενον ἐὰν δὲ προέβλεπεν ὅτι θὰ ὑπῆρχε καὶ δὲ ἐλάχιστος κινδυνός τῆς ἀτφαλείας ἐν γένει, πρώτη αὐτὴ ἥθελε παρατηθῆναι τῆς χρήσεως ἀτμομηχανῶν, καὶ τοῦτο πρὸς ἕδιον αὐτῆς συμφέρον, διότι κρίνουσα τὴν ἀπέναντι τοῦ στρατιωτικοῦ νοσοκομείου ὅδὸν ὑπὲρ τὸ δέον στενήν, ἐδαπάνησεν 25,000 φράγκων εἰς ἀγορὰν γηπέδου πρὸς εὔρυσιν αὐτῆς εἰς 10 μέτρα, τουτέστι τὸ διπλάσιον τοῦ πρότερου αὐτῆς πλάτους.

Τὰ ἐκ τῶν Ἰπποσιδηροδρόμων προερχόμενα δυστυχήματα εἰναι ἀπείρως σπανιώτερα τῶν ὑπὸ τῶν κοινῶν ἀμαξῶν προξενουμένων. Καὶ ἀν ἀπὸ ἐνδος ἔτους δύο θύματα ἀριθμῆσθαι Ἰπποσιδηροδρόμος, καὶ οὐχὶ τέσσαρα, ὡς λέγει τὸ Μῆτρας, ταῦτα ἀποδοτέα εἰς τὴν ἀπροσεξίαν αὐτῶν τούτων τῶν θυμάτων. Περὶ δὲ τῶν τραυματιῶν, περὶ δὲ ὅμιλειτε, οὐδὲν γινώσκομεν. Ἐὰν ὁ συντάκτης τοῦ Μῆτρας πρὶν ἡ γράψῃ ἐλάμβανε τὸν κόπον νὰ παρευρεθῇ εἰς τινὰ τῶν δοκιμῶν τῶν ἀτμομηχανῶν, θὰ ἡδυνάμην νὰ τῷ ἀποδείξω ὅτι δὲ χειρισμὸς τῶν ἀτμομηχανῶν ἀκίνητος, τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχων προστηλωμένους ἐπὶ τοῦ γιγαντώδους βράχου.

— Ο φράκτης εἶναι ψηλός καὶ πυκνός, εἴπεν δὲ Ιάκωβος.

Ἡ Αἰκατερίνη τοῦ ἔδειξε κλίμακά τινα, θὺν λαβὼν τὸ παιδίον ἐστήσας ἐπὶ τοῦ φράκτου. Ο ἄγριος ἐξέβαλε κρυγὴν χαρᾶς, βλέπων τὴν κλίμακα, ἥτις τῷ ἔξηγει τὰ πάντα. Όρμυσε λοιπὸν πρὸς τὴν κλίμακα, ἀλλ' ἐσταμάτησεν ἀποτόμως, ώσει πρόσκομμά τι παρενετέθη ἐνώπιον του, καὶ ἐπανῆλθεν εἰς τὰ ὅπιστα βραδέως. Ήσθάνετο ὅτι ἡ ὁχαρίστικα εἰναι κακὸν πρᾶγμα, αἰσθημα δέ τι, οὐ τὸ σονομα ἡγνόει, ἡ εὐγνωμοσύνη, ἐπανήγαγεν αὐτὸν ἐνώπιον τῆς κυρίας Βαγιάν καὶ τοῦ Ιακώβου. Ἀπαντα τὰ αἰσθημάτα προέρχονται ἐκ τῆς καρδίας, δὲ καρδία πάλλει ἔξισον ἐν τῷ στήθει τοῦ τε ἄγριου καὶ τοῦ πεπολιτισμένου ἀνθρώπου. Λαβὼν τὴν χειρα τῆς συζύγου τοῦ δημάρχου, ἡσπάσθη αὐτὴν, τοῦθ' ὅπερ ζωηρῶς συνεκίνησε τὴν ἔξαρτετον γυναικα. Ὑπείκων εἰς τὴν ἀθηναίαν τῆς καρδίας του, δὲ ἄγριος ἐξεπολιτίζετο. Εἶτα ἔλαβε τὰς χειρα τοῦ Ιακώβου καὶ μετὰ συγκινήσεως, ἐσφιγγεν αὐτὰς ἐντὸς τῶν ἰδικῶν του, μεθ' δὲ, αποτίσας τὴν δρειλήν του, ἐπήδησεν ἐπὶ τῆς κλίμακος, ἥτις ὑπὸ τὸ βάρος τοῦ σώματός του ἐβυθίσθη ἐν τῷ φράκτῃ.

(Ἀκολουθεῖ)

— Νά.

Ο δασούιος ώσει ἡννόησε τὰ συμβαίνοντα, ἡγέθη, τὸ φωτεινὸν βλέμμα του περιέβαλεν ὀλόκληρον τὸν ὄρος οντα καὶ εἶτα προσήλωσε τὸ βλέμμα του ἐπὶ τῆς φωτιζούμενης κορυφῆς τοῦ φαιού γηλόφου. Τότε ἀνέπνευσεν ἐλεύθερα καὶ ἤρξατο τρέμων ὡς κάλαμος κινούμενος ὑπὸ τοῦ ἀνέμου.

— Εἶσαι ἐλεύθερος, πήγαινε, πήγαινε, ἐπανέλαβεν δὲ Ιάκωβος, συνοδεύων τοὺς λόγους του δι' ἐκφραστικῆς κινήσεως.

Ο ἀγριάνθρωπος δὲν ἐνόησεν ἡ ἀμφέβαλλεν ἔτι, διότι